

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 11

LØRDAG 1. JUNI 1929

1. ÅRGANG

ARGENTINA = BREV

Fra Berger N. Johnsen.

10.-4.-29.

Takk for Misjons-Røsten som kommer regelmessig. Jeg burde bare ha skrevet før, men mitt hode har ikke tillatt noen korrespondanse, så alle som ikke hører fra mig må undskyldte. Det er ikke mangel på vilje, men det har vært umulig for mig å gjøre det. Så langt som jeg forstår, så er det visst noen slags betendelse som det synes å ha kommet fra roen tenner. Er meget bedre, men ikke helt fri det, dog håper jeg på bedring og skal da sende noe mer.

Arbeidet har pågått stadig. Vi arbeider blandt argentinerne, Chiriguano-indianere samt Mattakko-indianerne. Vi besøker også mange andre, såsom arabere og grekere som vesentlig er forretningsfolk her. Blandt Chiriguano-indianerne er det en flokk som søker Gud. Matakkoerne hører ordet med glede.

Vi ber at Gud vil reise op arbeidere av disse folk. Det er jo meget nødvendig at de får budbærere av sine egne.

Det vilde også være meget ønskelig om vi hadde hatt noen hus som Chiriguano-indianerne kunde få komme og bo i hos oss her på stasjonen. De kunde da få være med på møtene stadig og få mer undervisning. Noen av dem kunde derved kanskje bli arbeidere i vingården. Man må huske på at indianerne er et streifende folk og har lite til hus. Om vi kunde bygge dem et lite hus for en tid da vil-

Hvem vil gå?

Syd-Amerika, forsmøtt, forsmøtt av alle. Er det nød i dette naturens paradiset? I lystens snare også her de alle faller, de lever etter villlyns vis -

Her er nød som ingen finner like, - helt fortrykt av Pavedommets makt må de inn i sjersild stige - Nei, der finnes ingen frelsespakt.

Folkets synd er stor, ja uten like; Satans makt og Helvedes ild oss synnes avide nå de steds, tor hans makt har lide. A, hvor mørkt og trist, det må jeg sige.

Dog finnes de som etter ordets lys og higer, millioner, ventende på Guds fred. Her er sedejord som ingen sted har like om frelsesordet, Jesus, som for dem led.

Første frukten skjont i nådesolen spirer. Etter sedemenn vil forjevnes speider hist. Mon ingen våger i Sydamerika med Jesus lide I denne sedejord gror enn mest torn og tist.

B. N. J

de nok mange komme for å bo ved oss. Det trenges bare noen stokker og bølgeblikk til tak. Vegene gjør de av små grener; det er luftig og godt. Tror at hvert hus kunde bygges for 200-250 kroner.

Vi kunde også trenge til en skole for Mattakko-indianerne, bygget på samme måte.

Chiriguano-indianerne emigrerer hit, deres hjemland er 80 a 90 kilometer lenger nord. De kommer til oss blottet og bare med et lite knippe som utgjør hele deres eiendom.

Er det noen som ønsker å gi til dette, så send det bare inn og er det noen som vil gi ett eller to sådanne hus som ovenfor nevnt skal vi bygge dem og predike Kristus for folket som bor der. Vi

vil lære dem å gjøre Guds gjerning for å evangelisere sitt folk. La nu også indianerne få en anledning. Det er så vanskelig med indianerne grunnet deres reiseliv, og vil du være med å få dem litt stille så er det her anledning. Her er også mulig å få noe å gjøre for dem så de kan tjene til sitt livs opphold på samme tid. Når de intet hus har å bo i, så drar de videre til andre steder hvor de kan få tak over hodet, og hvor deres arbeidskraft blir utnyttet for lite eller intet.

Broderhilsen

Berger N. Johnsen, Embarcacion Salta, Argentina.

Nytt funn i Palestina.

Store levninger fra bronsealderen, der skriver sig fra 3000 til 3500 år før Kristus, er blitt oppdaget av professor William F. Bade, Berkeley, U. S. A., under utgravninger ved Tel Nasbeh nordenfor Jerusalem.

Funnet som skaffer viktige opplysninger om pre-semitiske innbyggers skikke og karakter i den første bronsealder, blev gjort under gulvet til en kalkstenshule fra profeten Amos' tid, omkring 750 år før Kristus.

Spor av en stor by, deriblant dele av en stor mur med to tårn er blitt funnet; den skriver sig fra den første jernalder.

Gud lar ofte sine barn

bli svake og undertrykte, så alle kan se det er ute med dem. Men just da er han på det kraftigste hos dem. For der menneskenes kraft går ut, der går Guds kraft inn, når troen er tilstede og bier på Herren.

Ordets rikdom.

Det skal skje dig efter Herrens ord. Les derfor hans ord! Kanskje har du inntil idag bare lyttet til din egen eller andres forstand. Løft nu ditt blikk opad og se efter i Herrens bok! Og du skal med undren se hvilket veld av velsignede ord, løfter og guddommelig tilsagn det finnes der.

Se opad.

Av K. And. Høyer, Arendal.

Her er ikke vårt blivende sted. Vår tid er så kort.

«Hastig blir vi drevne fremad, og vi flyr avsted.» Salm. 90, 10.

Det er kun noen få menneskelige år vi er husholdere på denne jord.

Mangt og meget kan møte den kristne på ferden her nede, som vil trykke sinnet ned og gjøre en jordvendt. Satan skyter ofte misnotets piler mot den kristne, som nok kan bringe skygger over sjelen.

Under alt er det dog en herlig trøst og glede i å se — opad! Hvor megen velsignelse og oppmuntring har det ikke bragt mig dette himmelsyn — synet mot vårt evige hjem, vårt fedreland.

Det løfter mig opad når sjelen er trett, det hjelper mig fremad så veien blir lett.

Ved å vende blikket opad blir vi glade. Kan vi vel annet? Der er jo vårt rette hjem. Snart skal vi jo være der — i herligheten hos Jesus! A, hvor verden blekner når herligheten der oventil blir forklart for vårt åndelige øie. Tenk å få være hvor Jesus er! Hvilken fryd!

Vi har lest om himlen, hørt om himlen og sikkert alle gjort oss

Jesu navn

avsetter sig selv på alle språk, eller bedre sagt, det går inn i alle språk uten å oversettes, og det lyder like godt i dem alle. Der finnes intet tungemål i hvilket det ikke beholder sin kraft, ikke heller finnes der noe folk som ikke bringes til å kjenne og erfare dets store betydning, verdi og kraft. Misjonærer bærer det ut over hele verden — til Indien, Kina, Japan, til Afrikas ørkener og til Sydhavets fjerne omkringspredte øer. Og over alt hvor hans navn som oppgør for syndere, forkynnes, avlegger betyngede hjerter sin byrde ved hans kors, og små barn lærer å elske hans navn og skatte det høiere enn alt annet på denne jord. Hva er dette navn for dig?

herlige forestillinger om himlen, men når vi en dag er i himlen kommer vi sikkert i en herlighet som ingen jordisk forstand har tenkt sig. Og her skal vi bo for evig! Evig være i hans nærhet som vår sjel elsker.

Her er det ufullkomment — der blir alt fullkomment. Her er sykdom og død — der er evig legedom. Her felles tårer — der gråter ingen. Her kjenner vi stykkevis — der skal vi kjenne fullt ut. Her ser vi som i et speil — der skal vi se åsyn til åsyn.

Herlige dag! Vi skal se Je s u s! Beundre ham. Takke ham. Lovprise ham. Fordi han med sitt blod kjøpte oss fra jorden til Gud.

Sku mot himlen, akk, hvad eier du vel her i støvets hytter?

Altting visner jo om kort, deiligst drøm må flagre bort. Men når striden bliver seier, og du korsets stier trytter, skal din sjel i evig fred mettes av hans kjærlighet.

Fra et antireligiøst propaganda møte i Sovjet-Rusland.

I Kr. Ukebl. finner vi et utdrag fra et russisk tidsskrift, oversatt ved skolebestyrer Iversen, hvorav vi bl. a. hitsetter:

Formannen: Ærede forsamling, borgerinner og borgere! For å imøtekomme tidens krav har det ateistiske samfund besluttet å la avholde en rekke offentlige foredrag med diskusjo. Det første tema som der vil bli talt over lyder: «Gis der en Gud, sjel og udødelighet?»

For å få spørsmålet så alsidig belyst som mulig har vi innbudt fremragende representanter for videnskapen, specialister i de tre viktigste grene av den menneskelige erkjennelse: astronomien, anatomi og filosofien. — Formannen presenterer de tre foredragsholdere — professorer — for forsamlingen og gir først ordet til professoren i astronomi.

«Som representant for den eldste av alle videnskaper, der som gjenstand for sin forskning har valgt verdensrummet, har jeg følgende å si. Det uendelige rum som omgir vår jord, er både i fortid og nutid blitt underkastet den omhyggeligste iakttagelse ved hjelp av de sterkeste teleskoper. Stjernenes og det hele solsystems bevegelse, planetenes vandring om sine centrer — alt dette foregår efter så uforanderlige love at der ikke blir plass for en personlig skapers virksomhet, og da man i hele universet ikke kan opdagde det ringeste spor av en personlig Gud, så besvarer jeg spørsmålet: «Gis der en Gud?» med et absolutt nei.

Professoren i anatomi får ordet. «Jeg vil fatte mig i korthet. Bevebnet med kniv og pinsatt har jeg inngående studert det menne-

skelige legeme. Hundreder av lik har jeg dissekert, hjerne, hjerte og ryggmarv har jeg grunndig undersøkt, men ikke noe steds har jeg funnet en sjel. Om noen av de religiøst sinnene mennesker bare vilde vise mig hvor man skal søke sjelen, i blodet, maven eller nyrene, så kanskje det også kunde lykkes for mig å finne den.»

En dame, dr. philos., får så ordet for å tale om udødelighet. «Som representant for «videnskapens videnskap», sier hun, «kan jeg ikke innnta noe annet standpunkt enn mine ærede kolleger. Da der hverken gis noen Gud eller en sjel, kan der selvfølgelig heller ikke være tale om udødelighet. Så snart hjernen er død, opphører også sjelen å eksistere. Jeg har studert mange bekjente forfattere, og hos de fleste har jeg bare funnet bekreftelse på disse mine anskuelse.»

Efterat møtets leder har slått fast den enstemmige fornektelse av Gud, sjel og udødelighet, inn-

byr han hvemsomhelst i forsamlingen til å si imot.»

Idet han får øie på en av den ortodokse kirkes høiere geistlighet nede i salen, oppfordrer han denne til å åpne diskusjonen. Han undskylder sig med at han ikke er forberedt, og forlater møtet, idet han oppfordrer sine søgnebarn til å følge sig og ikke lenger høre på slik gudsbespottelig tale.

Ingen følger ham. — Så blir der en lang, pinlig pause.

Da trer en almindelig bonde frem. «Jeg er», begynner han, «hverken noen berømt eller lærd mann. Bak pløgen har jeg levet mitt liv. Men da du, borger, så vennlig har bedt enhver å uttale sig, så vil du visst ikke ta det ille op om jeg også sier noe.

Formannen: «Nei da, vær så god!»

Bonden vender sig til professoren i astronomi: «Undskyld, hr. professor, men til Dem må jeg få si at De har ikke søkt Gud med de

riktige instrumenter, derfor har De heller ikke kunnet finne ham.»

Professoren: «Hvorledes, mener De?»

Bonden: «Man må da vel ikke søke å se Gud med øinene, men med hjertet. Guds ord sier: «Salige er de rene av hjertet, ti de skal se Guds». Dessuten bør man heller ikke forestille sig Gud som en forstyrret, men som en skaper. Allerede profeten Jeremias har i det 1. kapitel sagt at Gud har gitt sine love for månen og stjernene.»

Henvendt til professoren i anatomi, sier han: «Og De, beste hr. professor, har nok hatt mange kniver, men hovedkniven har De ikke hatt.»

Professoren: «Vær så snild å nevne den for mig!»

Bonden: «Det er Guds ord. Ti hør her hvad der står i Hebr. 4, 12: Guds ord er levende og kraftig og skarpere enn noe tveegget sverd, og trenger gjennom, Forts. 4. side.

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomitee og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Konferansen

i Drammen 18. mai 1929.

Før vi går over til å gi et kortfattet referat fra konferansen i Drammen, finner vi det nødvendig å gi et resumé av tidligere konferanser angående misjonssaken — den ytre og indre.

Da det fra flere hold fremkom ønske om at det blev mere planmessighet i misjonsarbeidet både ute på misjonsmarken og her hjemme bad br. Nordquelle br. Nevdal i Bergen, om å gi en utredning av misjonssaken. På konferansen i Drammen i oktober ifjor hadde br. Lexander med sig en utredning av misjonssaken da br. Nevdal selv var forhindret fra å komme. Etter å ha utviklet spørsmålet ga han tilslutt følgende resumé:

1) Det må av de frie venner føres kontroll med de midler som blir sendt ut, at de blir forvaltet på rett måte.

2) De eiendommer, som er erhvervet til de forskjellige misjonstasjoner, må stå tilhørende de frie venner i Norge.

3) Det må søkes en bedre ordning med utsendelse av misjonærer så det må være full visshet for at de brødre og søstre som mener sig kallet til misjonsgjerningen virkelig kan fylde sin oppgave.

A d p u n k t 1. Med hensyn til dette spørsmål rådet det full enighet om at vennene her hjemme bør ha bedre greie på hvad de utsendte penger brukes til. Mens det på den ene side må være betryggende for misjonærene selv å avgi melding om sin stilling, vilde det på den annen side ganske sikkert bidra til å øke misjonsinteressen her hjemme. Ved igangsettelse av byggearbeider bør vennene her hjemme underrettes og settes inn i hvad det tenkes utført m. v.

A d p u n k t 2. Dette spørsmål faller sammen med ønske fremkommet fra en av misjonærene i Afrika. Som forholdet nu er tilfaller eiendommene — ved dødsfall — den stat hvor stasjonen er og det må derfor sikres at virksomheten fortsetter i samme spor som før. Eiendommene må derfor stå som tilhørende de frie venner i Norge. Nu kommer i denne forbindelse spørsmålet om navn for misjonen da dette av formelle grunner er nødvendig. Det blev også foreslått et par navn, uten at det foreløpig blev tatt standpunkt til noen av dem.

Så kom vi til punkt 3 — kontroll med utsendelse av misjonærer. Dette må vel sies å være det mest ømfindelige punkt hvor det i særlig grad trengs Guds bistand til å handle rett. Spørsmålet melder sig med engang: «Hvem — utenom vedkommende selv — kan avgjøre enten er kalt av Gud til misjonsgjerningen eller ei?» Vi har her som ellers kun en rettesnor —

Guds ord. Det må jo være innlysende at der ute på misjonsmarken ikke er nok å kunne stå og utlegge av Skriften. Det trenges åndsfulle menn og kvinner, som kan utføre både åndens og håndens arbeid. Likeså er det heller ikke enhvers sak å klare språket uten videre. Det er derfor ønskelig at de som tenker å reise ut er tilegnet sig endel språkkunnskaer her hjemme, tysk eller engelsk.

Til å ta sig av dette og til nærmere å utforme de retningslinjer som må følges i misjonssaken endes man om — som også påpekt av br. Nevdal — å velge endel brødre som sammen danner et brødreråd og som kommer sammen for nærmere å drøfte saken.

Det blev foreslått og valgt følgende: Lexander og Steffensen, Bergen, Nordquelle og Gabrielsen, Oslo, Nilsen og Kristoffersen, Drammen og som 7. medlem br. Støve som i flere år har vært ute på misjonsmarken i Afrika. Br. Nevdal kunde på grunn av svekket helse ikke motta valg, men var villig til å stå som rådgivende om så måtte være ønskelig.

På konferansen i Oslo påskeaf ten viste det sig at flere av vennegruppene ikke var fullt klar over brødrerådet virkemåte. Man blev derfor enig om å utsette den endelige avgjørelse til neste konferanse som blev fastsatt til pinse og skulde holdes i Knoffsgt. 6 Drammen, i forbindelse med stevnet.

På konferansen i Drammen pinseaf ten, viste det sig snart at brødrene samlet sig om å støtte og sette i kraft den beslutning som blev fattet på konferansen i Drammen ifjor. Da br. Nordquelle ikke fant å kunne motta valg til brødrerådet blev i hans sted valgt br. Johs. Nilsen, Oslo.

Det valgte brødreråd skulde fungere inntil videre og sette sig i forbindelse med de vennegrupper som ikke var representert, idet det var anledning til å utvide rådet, så brødre fra Sørlandet, Vestlandet og Østfold kan komme med.

Det neste spørsmål som kom opp var hjemmemisjonen. Etterat flere av de predikende brødre hadde uttalt sig, blev man stående ved at de forskjellige vennegrupper optok offer eller innsamlinger og sende beløpet til hovedkassereren. Som sådan blev valgt br. Elias Nilsen, Oslo. Kassereren må ved større fordelinger sette sig i forbindelse med brødrerådet.

Brødrerådet blev pålagt å tre sammen snarest mulig for å drøfte spørsmålet.

Tiden er nu inne

da vi må minne om kontingenten for våre halvårsabonnenter. Med neste nr. løper tiden ut for disse. Håper våre venner vel være opmerksom på dette og sende beløpet for neste halvår, 2 kroner, gjennom nærmeste postanstalt eller ved kommisjonæren på stedet.

Stevne.

Stevnet på Askim 1. og 2. juni minner vi om. Vennene på Askim har hittil måttet leie lokale til sine møter. De vil imidlertid nu søke å få eget forsamlingshus og det vil da under stevnet også bli gitt anledning til å yde en skjerv for dette gode formål.

Ovenfor bringer vi et bilde av hvile- og tuberkulosehjemmet som er reist på Sørlandet ved Stormonsen. Hjemmet har en prektig beliggenhet og er reist ved frivillige gaver, for det meste «50-sedler». Det mangler dog noe på at målet, tusen femtisedler, er nådd. All betjening ved hjemmet er frivillig og uten lønn.

Innviesen fant sted 1. pinsedag i nærvær av 200 innbudne. Pinsedag var det stevne, hvor det var møtt ca. 3000 mennesker.

KINA-BREV

Fra Dørum og Karlson.

8 mai 1929.

Til Misjons-Røstens lesere.

Nåde og fred bli eder mangfoldig tilde!

Er nu for en liten stund siden kommet hjem fra markedet. Her er stort marked og teater i disse dager og vi hadde god anledning til å fremføre vidnesbyrdet.

Våre evangelister var med og flere av de troende, både brødre og søstre. Vi stod i skyggen av noen store trær rett utenfor et avgudstempel.

Når vi istemmer en sang så har vi straks tilhørere. Vi griper da anledningen og forteller dem om veien til frelse. Så en sang igjen og et vidnesbyrd. Slik avløser vi hverandre. Noen lytter med interesse, andre går etter å ha beskuet oss. O, ja, disse myldrende menneskemasser, hvor gjerne vi vilde budskapet om Frelseren skulde nå deres hjerte!

Hvor det gleder våre hjerter å høre de troende og se deres store frimodighet når de stiller sig opp og bærer vidnesbyrdene frem. De kan fortelle om hvordan de før var bundne i synd og avguds tilbedelse, men ved å høre om Jesus og ved tro på ham blev løst fra all elendighet.

Ja så vet vi da det var ikke forgjeves at vi kom hit til Yüan Shih, halleluja! Ære være Jesus! Det er salig å få være en pekefinger på det Guds Lam hvis blod fløt til en evig forløsning.

I forrige uke var vi i fem landsbyer. Det er troende i hver av disse byer, kommer noen av de troende oss imøte og hilser «Ping-an» (fred). Ja, vi kom også til et fredens hjem. De tok så vel imot oss. Det ser ut som alle i dette hjem vil tro på Jesus. De er flittige, strevsomme mennesker, og det ser ut som Gud velsigner dem. Deres hjem er et lite Bethania hvor de samlers for å lære hverandre og be til Gud. De forstår jo ikke så meget selv, men med det lille de forstår søker de å lede andre inn på veien.

Vi hadde et godt møte på deres gårds plass og siden måtte vi spise hvad de hadde laget istand. Det er nok ikke alltid så appetittelig det da, på grunn av at de har ikke det syn på renslighet som vi

har, men vi spiser allikevel, og da blir de så glade.

Så dro vi avsted til neste by hvor vi hadde en utmerket anledning. Vi stod på gaten og mange var de som samledes og lyttet til hvad vi hadde å si.

På veien hjem stakk vi innom i et hjem i en landsby som vi måtte reise gjennom. Det er også et fredens hjem. Sønnen der er oppreist fra et liv i synd og elendighet. Han var sin mors store sorg, men så blev han frelst og nu tror hans mor også på Jesus. Hans hjem er nu Betania i den by hvor de troende samlers.

Som nevnt, vi stakk innom og sang en sang og bad sammen, og så bar det hjemover. Ja den aften var vi så tilfreds i vår sjel fordi vi hadde fått gått Kongens erinder.

Neste dag dro vi så ut igjen, men jeg kan vist ikke berette mere om disse landsbybesøk denne gang. Hvad vi ønsker er at en riktig gjennomgripende vekkelse skulde bryte løs forinnen Jesus kommer. Venner bed om det!

Her er nu allerede ganske varmt, men det er en vakker tid. Det er så skjønt å se disse deilige hveteåkre som nu snart vil modnes til innhøstning. Give Gud at innhøstningen måtte bli god. Stakrels, arme kinesere! Det er skrekkelig med hungersnøden på mange plasser. Ja, det er utallige ting i Kina som kan knuge misjonærernes hjerter. Hvor mange gange har vi dog ikke følt oss så beklemte og tunge og likesom en dyp stønnen har trengt sig frem fra vårt indre.

Vi kan ikke gjennom «Røsten» la eder vite alle disse ting, da det vil opta altfor megen plass, men kommer vi hjem en gang så skal vi nok berette mange ting fra Kina, som tross alt mørke, synd og urettferdighet som er rådende her, dog er det land vi har så kjært.

Atter vil vi opmuntre vennene å bære oss og arbeidet frem for Herren i bønn. Ja, bed for alle misjonærene i alle land, at vi må stå tro inntil Jesus kommer.

Herved en kjær hilsen til alle «Røsten» lesere.

Eders i Jesus

M. Dørum & Karlson.

Gamle og unge

For noen dager siden satt jeg en lang stund og samtalte med en gammel troende mann. Mangt og meget var det han fortalte meg på disse timer. Jeg fikk høre om gamle tider — hvorledes Gud er forunderlige måter har ført meg folk. Han kunde fortelle, da broder. Billeder på billeder ladet han op, livaktige og friske. I det var i sannhet en beriket stund for mig!

Jeg gikk fra denne gamle broder rikere enn jeg var kommet. Jeg hadde sanket mig lærdom.

Ja, til de gamle bør vi unge sammen med dem bør vi arbeide. De kan nok gi oss mangt et verdomsord og mangt et godt berende vink.

Så ofte har de unge og de gamle likesom stått mot hverandres mening har kunnet vært de te. Og de unge har ofte gitt sig skyldig i å overse de gamle.

Vi har alle lært: «Hedre din far og din mor, at det kan gå å vel.» Det er et bud og et løfte. Skal hedre vår far og vår mor men ikke bare dem. Alle gamle troende skal vi hedre og ære. (da har vi løfte om at det skal) oss vel. Det å hedre og ære gamle, det blir altså et skritt veien mot vår egen velferd i fremgang.

Vi unge trenger råd av de gamle, og de gamle trenger støtte oss unge. Og endelig må vi ikke glemme, at det er de gamle som ved Guds hjelp har ført oss i den fulle frihet. Kort sagt, som vi er glad i og for oss er dyrebart, har de gamle kjent sig igjennom og vunnet seier.

Derfor skal vi snakke med gamle og høre på dem. Gjør vi til stadighet, vil vi snart finne at det er interessant og belærende å tale med de gamle. De vil gi mer av ekte livskunnskap.

Ja, la oss strø blomster på gamles vei. Et vennlig, forståelsesfullt ord, et smil, en håndrekning, det er alt blomst som vil lyse op på deres vei.

La oss huske, at hver liten neste vi gjør de gamle, vil vi tusenfold igjen. Det vil gi oss av den sanne lykke og glede, vi så sårt trenger.

La oss samtale mer med de dre og ære dem.

Stefan Trøbe

Ve

holdes
evange
Sofbakk
I tilfel
Minde (C
mat med
telig vel
sky full
På v

FRA S

Til ko

Venne
men hadd
og stevn
var en go
susen av
Og som
deilig det
vandrer
sterskare
Sinnet fo
mot og h
oring hje
Dram
spart for
som muli
de og br
genlunde
kvartert
skjellige

Vi tro
med oss,
skjellige
hjerterlig
rike vels
strev og

Brø
lørdag v
Christoff
ut fra
mange f
uttalte h
vilde bli

Forh
greit for
murmest
Se re
Om
evangelie
tet vidn
1, 16, o
kraft.

Thv.
land og
den und
met inn

Sønd
kommet
skjellige
for lite.

Bern
55,1.

Gud gir
etter ta
lip. 4, 1
Støve J
svenen, F
Zeller, o
og flere

ger med
En men
te og s
Jesus K

Ved
igen en
nesbyrd
fullt of
Christia
E. Thor
være bli
gen —
kledebo

ja, vi k

Vennestevne

holdes søndag 21. juli hos evangelist E. Thoresen, Solbakken, Minnesund, Eidsvold. I tilfelle regn på Døkkens Minde (Bedehus). Kopper og mat medtas. Alle venner hjertelig velkommen. Kom som en sky full av velsignelse. På vennenes vegne
E. Thoresen, Minnesund st.

FRA SPREDTE FELTER

Til konferanse og stevne i Drammen.

Vennene i Knofsgt. 6, Drammen hadde innbudd til konferanse og stevne i pinsedagene. Det var en god åndelig luftning og en susen av pinse påny over møtene. Og som sangeren sier: «Hvor deilig det er å møtes, når ene man vandrer frem, en broder- og søsterskare på vei til samme hjem». Sinnet fornyes og man får nytt mot og ny kraft til fortsatt vandring hjem mot Sion.

Drammensvennene hadde intet spart for å gjøre det så hyggelig som mulig for de mange tilreisende og br. Sevrinsens hadde en ingenlunde lett oppgave å få innkvartert de besøkende i de forskjellige gjestfrie hjem.

Vi tror å ha alle de tilreisende med oss, når vi sender våre forskjellige verter vår hilsen og hjertelig takk og ønsker Guds rike velsignelse tilbake for alt strev og møie.

Brødrekonferansen åpnedes lørdag ved 9-tiden av eldste D. Christoffersen, som efter å ha lest ut fra Jakob 3, 17 ønsket de mange fremmøtte velkommen og uttalte håp om at beslutningene vilde bli til gagn for Herrens sak.

Forhandlingene gikk raskt og greit for sig under ledelse av mormester Nilsen.

Se referat annet sted i bladet.

Om kvelden kl. 8 var det evangelisk møte. Efter bønnemøtet vidnet br. Støve ut fra Rom. 1, 16, om evangeliet som Guds kraft.

Thv. Johansen, Kjelås, Vennesland og mange flere vidnet om den underbare frelse de var kommet inn i.

Søndag formiddag var det kommet en masse venner fra forskjellige steder så lokalet blev alt for lite.

Bernhard Nilsen leste Esaias 55,1. Han delte særlig ved at Gud gir oss sine goder fritt. Deretter talte Andreassen ut fra Filip. 4, 15, om vår styrke i Kristus. Støve Joh. 4, 14, Vennesland, By-sveen, Høis. 4, 10, Kjelås, H. Falk, Zeller, et par brødre fra Arendal og flere vidnet. Budskap i tunger med tyding kom også frem. En mengde brødre og søstre spilte og sang med begeistring om Jesus Kristus.

Ved eftermiddagens møte var igjen en stor skare samlet og vidnesbyrdene lød frimodig om et fullt og helt evangelium. Alb. Christiansen talte ut fra Ef. 2 og E. Thoresen frydet sig over å være blitt iført høitidskleddingen — lovprisningens og frelsens kledebond. Videre var det — ja, vi kan ikke nevne alle, men

vidnesbyrdene fastt var gleden i Herren og takknemlighet til Gud for frelsen i Kristus Jesus. 2. dags formiddag var lokalet atter fylt til trengsel.

Ved møtets begynnelse blev lille Ragnhild bragt til barnevennen Jesus og velsignet i dette dyrebare navn. Herrens nærhet var følbart, som alltid ved slike anledninger, og velsignelsens strømmer fløt rikelig.

Br. Wennesland talte om det ufruktbare fikentre, og fremholdt nødvendigheten av å være frukt-bærende kristne.

Br. Gabrielsen fremholdt nåden i Kristus Jesus, i hvilken all gudsdommens fylde har tatt bolig. Flere, både yngre og eldre, priste Herren for frelsen og var lykkelige. Og det føyles under sammen «Kjærlighet fra Gud, strømmen like ut, som en kilde klar og ren», at mange hadde drukket av denne kilde.

Ved møtets slutning måtte vi forlate vennene for å komme hjem til dagliglivets sysler i rett tid.

Efter en hjertelig avskjedshilsen fra vår vert, som fulgte til stasjonen, og et «velkommen igjen» forlot vi Drammen, fornyet til det innvortes og med velsignede dager knyttet til minnekran-sen.

Fra Fredriksstad.

Kongo-misjonær Christiansen besøkte forleden vennene i Brogaten, Fr.stad. Det var samlet mange venner så br. Evenssens stuer blev fulle. Br. Christiansen talte misjonens sak så alvorlig og gripende at det sent vil glemmes av noen som hørte det. Efter møtet kom et veldig budskap i tunger og tydning med budskap både til misjonærer og til alle levende kristne om Guds ønsker og hans hjelp for den som vil tro hans ord.

Misjonskassereren overrakte broder Christiansen en konvolutt med 210 kroner fra menigheten og derefter blev det optatt et misjonsoffer til Christiansen hvorved det kom inn kr. 198.09, således blev sluttresultatet kr. 413.09 hvorfor alle vennene brennende takket Gud.

Christiansen fikk derpå mange gode ønsker med på sin reise, og det blev opsendt inderlige takkebønner for ham og for misjonen i det hele.

Det fremkom ønsker fra mange om at Gud måtte gjøre venneflokken enn mere misjonsinteressert.

Mange broderlige hilsener fra en i Jesus forbundne og for riket stridende

broder.

Fra kino til bedehus.

Forsamlingen på Salen, Oslo, har i pinsen innviet sitt nye lokale «Evangeliesalen» på Grünerløkka, Oslo, hvor den nylig nedlagte kino «Regina Teater» holdt til. Efter forlydende skal kjøpesummen være omkring 70,000 kroner, hvorav 10,000 er betalt.

Blandt de tilreisende predikende brødre var den kjente svenske forfatter Sven Lidmann, som nylig har sluttet sig til pinsevennene i Sverige.

Det var overfylt hus til møte-

Frelsen i Kristus.

Til Misjons-Røsten.

Guds nåde er åpenbart til frelse for alle mennesker. Tit. 2, 11. For alle. Ingen undtagelse. Vi synger i en sang:

Den hellige frelse den gjelder for mig, men vel ei for sjelen på viltsomme vei? Hvad han har gjort, smått eller stort, gjelder for mig, men også for hele verden og dig!

Ikke bare for Guds eiendomsfolk Israel, men hele verden. Jesus sier: Gå ut i all verden og forkynn evangeliet!

I Hebr. 2, 14—15 står det: Efter som barna har del i blod og kjød, fikk også han i like måte del deri, for at han ved døden kunde gjøre den til intet som hadde dødens velde, det er djevelen og utfri alle dem som av frykt for døden var i trelldom all sin livstid.

A, hvor de som ikke kjenner Jesus frykter. Når sykdom og nød kommer skjølver de. Han er kommet for å utfri dem! Alt er forgjengelig. Mange sier at de frykter for døden, men andre vil ikke være ved det, dog, når man hører ordet «død» vil man helst ifra det. De trelle. Mange forsøker ved forbedring og egne gjerninger å tekkes Gud. Hedningene forsøker å tilfredsstille sine guder ved tilbedelse, ofring, ja de ofrer endog sine egne barn. Han er kommet for å utfri dem. Og ellers trelle menneskene på mange måter. O, den frykten for døden! Men hvor godt er det ikke å vite at Jesus har borttatt dødens bitterhet for den som tror, som det står: Død, hvor er din brodd? Død, hvor er din seier? 1. kor. 15, 51. Ti den lønn som synden gir er døden, men Guds nådegave

Vennestevne

holdes om Gud vil på Bethel, Ski

den 9. juni kl. 11, hvortil alle er hjertelig velkomne i Jesu navn. Mat, mugge, kop medtas For vennene
K. Armo.

Vennestevne

avholdes om Gud vil på Salen Mjøndalen

den 14. juli, velkomstmøte lørdag den 13. juli kl. 8. Velkommen.
Arne K. Arnesen.
H. Buur.

Følg Jesus.

Peter all forlot og fulgte Jesus — såica full av fisk og tilbehoer. Alt forlate for å følge Jesus, det er noe som vel alle bør.

Jeg vil rope ut og ikke dølgje: Saligheten er i Jesus Kristus. Alt forlate for ham selv å følge, bringer oss den store arv tilsiat.

Evig frelse han tilveiebragte; han for oss sitt eget liv gav hen. Burde vi da ikke ettertrakte å ha selskap med en sådan venn?

Lydhurst U. S. A.

La oss legge altting på hans aller, intet hold'e igjen, men gi ham alt, ti da får vi bytte våre pjalter med drakten som han har betalt.

Her er ikke tid å gå og drømme. Først når alt er til ham bragt, vil velsignelsens regn nedstrømme, ti det alt er sant som han har sagt.

Snart han bruden sin vil hente, som er iført hans rettferdighet. La oss være rede, alltid vante, snart vi ser ham i hans herlighet.

L. B. H.

er et evig liv i Kristus Jesus, vår Herre. Rom. 6, 23. Ti kom Døden til å herske ved den ene på grunn av den enes fall, så skal meget mere de som får nådens og rettferdighets-gavens overvettes rikdom leve og herske ved den ene, Jesus Kristus. Rom. 5, 17. Lovet være Gud.

Dersom det er noen som leser disse linjer og ikke har Guds fred, så hør: Jesus er kommet for å utfri dig. Guds nåde er åpenbart til frelse også for dig. Hvorledes skal vi da undfly om vi ikke akter så stor en frelse. Hebr. 2, 3. Kom til ham den levende sten, Lammets trone. O, herlige dag! Frelsen har

nådd sin høide. Måtte Gud få velsigne våre misjonærer og vidne-ner herhjemme og ellers alt Guds folk til å arbeide mens det er dag. Som dagen er skal styrken være.
En søster.

Kvitteringer.

Innkomet og sendt til søster Helga Lundebø, Kina, fra venner i Hobøl kr. 28.00, en søster i Moss 5.00, venner i Saltnes 170.00, en søster i Rygge 20.00, venner i Hobøl 25.55, broder og søster ved Dilling 30.00, ved Misjons-Røsten 5.00. Tilsammen kr. 283.55 hvorfor kvitteres med hjertelig takk.
J. L. i d.

FOR FAMILIENS YNGSTE

Et heltmodig barn.

En rik, ung pike, sine foreldres eneste barn, syntes i de siste måneder å ha lagt merke til at hennes mor bar på en eller annen hemmelig sorg.

— Si mig dog, hvad er det i veien, mor? spurte hun henne inntrengende.

Men for første gang blev moren skyldig sitt barn svar.

— Gå nu og les dine lekser, Maria, jeg kan ikke fortelle dig det.

Barnet adød, men tårene orket hun ikke å holde tilbake. Var det noe hun kunde gjøre? — Hvori bestod denne sorg som gjorde at hennes mor blev blekere og tynnere for hver dag som gikk? Maria besluttet å legge saken frem for Gud i bønn.

En aften som Maria holdt på å falle i søvn, hørte hun det var slik støj ute i entreen. Det var Marias far som kom, hjem. I den senere tid var han kommet sent hjem om kvelden. Men denne underlige stemmen, kunde det være fars? Maria stod op, kledte sig hurtig og lukket døren på gløtt. Jo, det var allikevel hennes far — den rare mann med hatten på snurr, ansiktet rødt og oppustet. Klærne var i ordren og han virket forstyrret i sin opførsel. Tenk, Mamas far! Hun kjente ham ikke igjen. Mor kom nu ut og hjalp ham og bad ham være stille.

— Aa, Georg, bahersk dig, tenk om — Si mig, hvad er nu grunnen til at vårt kjære barn visste det — om hun hørte dig!

Men han støtte sin hustru bort og med en litt grøtet stemme begynte han å syng en sang av den slags som Maria aldri hadde hørt før.

Nu stod med ett det forferdelige klart for Maria. Hennes far var beruset — en drunker. —

Hun lukket døren og trakk sig tilbake. Her stod hun nu på et mykt teppe i et rikt utstyret værelse, som forstent av redsel og skrekk, mens uret langsomt slo midnattsslagene. Hvilken natt det blev for henne. Aa, hvad skal jeg gjøre? Min Gud, hjelp mig, — frels min kjære far, befri oss!

Dagen efter sitter de tre rundt bordet som er dekket og pyntet med blomster. Men Maria spiste ikke.

— Hvad er det i veien, er du syk? spurte moren.

— Nei, mor.

— Prøv nu å spis et stykke, min lille pike, sa faren.

— Nei takk, kjære far, jeg vil helst slippe.

Foreldrene visste at Maria ikke var lunefull, og de la intet bånd på hennes frihet. Men om kvelden vilde hun heller ikke spise. Da blev hennes far sint og sa:

— Om jeg sier du skal spise, hvad så —

— Så nekter jeg å gjøre det, kjære far. — Dette sa hun stille og rolig, men han foratod det var hennes fulle alvor.

du ikke vil spise? spurte han med en vennlig stemme.

— Jeg vil si dig det, svarte hun på sin barnlige, likefremme måte. Jeg har besluttet, at når du går ut om kvelden, så vil jeg eulte den neste dag.

Dette svar var han ikke beredt på og

han høide sitt hode. Maria gikk ut av værelset. Den kveld forlot han ikke hjemmet og heller ikke de nærmeste dagene, hvilket gledet Maria. — Men akk, han var bunnet til sin last og falt atter for fristelsen, og hver dag måtte han lide ved synet av det bleke, avmagrede barn, som svekkedes mer og mer under utovelsen av hvad hun anså for å være hennes misjon. Foreldrene forsøkte å få barnet til å avstå fra sin beslutning og i sine mørkeste stunder fikk faren lyst til å knuse hennes motstand med makt, men han våget ikke å legge hånd på sin unge datter. Nei, heller falle på kne og gråte, gråte —. Hun er en martyr, sa han til sig selv, og det er jeg som myrder mitt stakkars barn.

Maria holdt stadig fast ved sin beslutning. Men en aften hun ga sin far et kyss til godnatt, styrtet hun om på gulvet.

— Hun er besvimet, ropte moren forferdet.

Slik lå Maria i flere timer, men da hun kom til sig selv igjen, støtte hun det glass med medislin bort som de fortvilede foreldre vilde gi henne.

— Vå du da dø? spurte hennes far.

— Ja, far, dersom det ikke lykkes å få dig heibredet, så må jeg dø.

Da skjedde det plusselig en forandring — et mirakel. Farens hjerte va-

knust og han kastet sig ned over sitt barn, gråt og kysset henne, idet han rope:

— Min datter, min skatt, min kjære lille, du har seiret. Jeg vil aldri mer smake en dråpe alkohol, det lover jeg dig. Aa, hjelp mig min Gud, hjelp mig å holde dette løfte, så vil jeg tjene dig resten av mitt liv.

Fra Sovjet-Rusland

Forts. fra 1. side.
inntil det kløver sjel og ånd, ledemot og marg og dømmer hjertets tanker og råd, og ingen skapning er usynlig for hans åsyn, men alt er nøknet og bart for hans pine som vi har å gjøre med. Altså for å opdatte sjelen må man bruke Guds ord.

Professoren «Alltid så kommer dere her med den bibelen!»

Bonden: «Ennu et noe beskjedent spørsmål, ærede hr. professor. Elsker De Deres kone?»

Professoren: «Nå — ja, naturligvis!»

Bonden «Si oss da, hvor sitter denne Deres kjærlighet henne, i blodet, i maven eller i nyrerne? Hvis De ikke kan si det, så tror vi Dem ikke.»

Professoren: «De er da en ganske umulig fyr!»

Bonden vender sig så til professoren i filosofi: «Høist ærede frue — nu må De ikke ta mig det ille op om jeg også retter noen ord til Dem. Vær så snild å si mig: Hvem holder De Jesus Kristus for å være?»

Dr. philos.: «Han var et av de viseste og ædlest mennesker som har levet.»

Bonden: «Når De nu har lest så mange bøker av store menn, synes jeg det er rart at De ikke også har lest boken om uopdelighet.»

Dr. philos.: «Hvad er det for en bok? Jeg kan slett ikke huske —»

Bonden: «Ja, se det! I Johs. 5, 39 sier Jesus at det er i «Skriften» vi har det evige liv. Hvis De bare fulgte Jesu råd, så skulde De sikkert få vite noe om det evige liv. Apostelen Peter sier i sitt 2. brev, kap 1: «Dess fastere har vi det profetiske ord, som I gjør vel i å akte på som et lys der skinner på et mørkt sted.» Dette lys er Guds ord. I lyset av denne lyskaster ser vi både Gud og sjelen og uopdeligheten. Uten dette lys ser vi ikke den avgrunn vi styrer mot. Ja, nu skal jeg ikke si noe mere, og ber så meget om undskyldning for at jeg har opholdt forsamlingen. Takk skal De ha, hr. formann — De får riktig ha mig undskyldt, om jeg skulde ha sagt noe upassende.»

Formannen: «A ingen undskyldning — De er pienesynlig vel hjemme i bibelen.»

En stemme fra publikum: «Vi takker formannen for hans upartiskhet, men ennå mere borger Iwan for hans frimodige vidnesbyrd om sannheten.»

Til slutt reiser alle sig og synger en salme. Da går bonden atter frem, bøier hodet, folder sine hender og sier: «Priset være Gud for denne aften!»

Man må ved lesningen av denne beretning fra evangeliets kamp i Russland tenke på apostelen Paulus' ord i 1. Kor. 1, 20: «Hvor er en vismann, hvor er en skriftlær, hvor er en gransker i denne verden? Har ikke Gud gjort verdens visdom til dårskap?»

Noen tegn på åndelig tilbakegang.

Gudslivet i dig holder på å gå tilbake:

— når du føler dig fremmed mellom alvorlige kristne og overfor en åndelig samtale,

— når du av likegyldighet er borte fra bønnemøte,

— når du i ditt arbeid for Herren drives mer av ytre pliktoppfyllelse enn av tanken på Herrens ære,

— når du tenker mer på selv å nytte enn å gjøre godt mot andre,

— når du sitter med en kritisk ånd overfor andres vidnesbyrd om frelsen i Kristus,

— når du frykter mer for at din kommen til kort skal ses av mennesker enn du frykter for å bedrøve Gud derved,

— når du frykter synden så lite at du våger å leke med den,

— når du krever verdslige menneskers bifall og er mer opptatt av hvad de sier om dig, enn av tanken på å ære din Frelser i deres nærværelse,

— når en broders fall blir dig et emne til samtale og fordømmelse istedenfor bønn og gråt innfor Herrens ansikt,

— når du trakter mere etter å bli rik enn etter å bli hellig,

— når du finner uvilje i ditt hjerte mot den som viser dig dine feil,

— når lesningen av Guds ord blir hastig og forstandsmessig istedenfor rolig og hjertesanskende, eller

— når du leser andre bøker og blader med mer interesse enn Guds eget ord.

Jesu-navnet.

«Jesus er det beste navn av alle! Alle andre navn de dør en gang.»

Ja, ufredste sjel, det er sant. Denne verden med all sin glimmer og prakt er til en kort tid; husk den dør engang. Ingenting har du igjen av det som glimret i dine øyne. Verden forgår i sin elendighet, men Jesu navnet er og blir til evig tid! Derfor kjære ungdom, ja gamle med: «Kast dig i Frelserens arme, legg dig til ro ved hans bryst. Der er du så trygg. Mange tenker: at det må være tungt og være med av de frelste, men det er ikke slik. Har du helt overgitt dig til Gud, føler du nok at livet med ham er til velsignelse! Det er jo meget som møter på veien, men ved stadig bønn får vi kraft til å seire.»

Jeg er så glad for at Jesus tok mig i de unge år. Takk Jesus, fordi du ikke blev trett av mig. Jeg som støtte dig bort så mange gange! Takk for at du en dag blev mig for sterk! «Se jeg står for døren og banker,» sier Jesus. «Om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham, og han med mig!» Derfor, nekt ikke Jesus ditt hjerte. Snart kommer han for å hente sine!

Tenk om du blir av dem som må stå utenfor. Hvor forferdelig! Måtte alle være rede på den store dag! Hjelp mig Jesus til å være lydig og tro. Drag mig nærmere og nærmere dig! Du alene ser hvad jeg trenger, Jesus. Fyll mig med din kraft! Takk for alle ting! Amen.

S. J. A.

I Guds skole.

Edelstener verdsettes ikke så meget i forhold til sin størrelse som i forhold til slipningen. Således sliper Gud undertiden sine utvalgte, så man kunde tro at det snart var forbi med dem, men så kommer de ut av slipningen og avspeiler solens skjønne glans. Dette er Guds skole med oss, og lidelsene sendes kun for at dette kan opnåes. Hvis du kommer til et snevert pas, så forsøk ikke på å gå igjennem ved egen hjelp. Gud kan likeså vel finne utvei der som han kunde da det gjaldt å frelse din sjel. Han søker å gjøre dig fullkommen og bestandig. Mange kristne er ikke bestandige. De mottar hurtig inntrykk, men taper dem likeså hurtig. Så fører Gud dem gjennom lidelser. Han lærer dem gå i tuktsens skole, og hvad de lærer der, glemmes ikke så lett.

Den spede blomst kan bøyes av vinden, det kan derimot ikke den sterke ek. Gud vil, at vi skal stå fast, og at det skal kunne sies om oss: «Gud er midt i den, den skal ikke røkkes.»

Afrikareisende forteller om en plante som aldri blomstrer i stille vær. Den ser ganske almindelig ut, men når ørkenens hete vind begynner å blæse, åpner den lille, ubetydelige plante sine blade og forvandles til den deiligste blomst. Jeg vet ikke hvorfor, men slik er det, den blomstrer kun i stormen. O, at vi kunde blomstre i stormene. Når dette liv er forbi, hvor vilde vi da ønske at vi hadde gjort det.

La oss stå fast, urokelige i denne stormfulle tid, som snart vil få ende.

Her må være strid, men på den annen side er der idel herlighet ved Jesu Kristi åpenbarelse. Ham være ære og makt i evigheters evighet.

A. B. Simpson.

Guds finger.

I et vekkeselskap lå en mann på sine kne og bad om sin nabos frelse. «O, Herre,» bad han, «rør du ved min nabo med din finger, Herre!»

Da sa plusselig en indre stemme til ham: Du er Guds finger. Har du noensinne talt alvorlig med din nabo om hans sjel? Gå du og tal med ham om denne sak, så skal din bønn bli hørt.

Mannen reiste sig. Han samvittighet var vakt og han kjente bitter bebreidelse. Nesten en hel menneskealder levde han i den uovendtes nærmeste naboskap uten en eneste gang å tale med ham om nødvendigheten av å fødes på ny. Hundreder anledninger kom og gikk, men samtalen dreiet sig aldri om det ene nødvendige, bare om dagens «litt av hvert», om været, siste nytt, politikk, forretninger og helbredstilstanden. Den kristnes første plikt å advare den ugudelige, blev aldri oppfylt.

Slik er det kanskje med mange som ber om sin nabos frelse, men slik bør det ikke være.

— Et rykte er ofte et sannhetskorn innsøpt i et lass av dikt og løgn.

Det beste middel mot selvbedrag er å kjenne sig selv nødt.

Misjonsskasserer for frie misjonærer:

Kina.

F. O. SHRODER:

A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.

MARGRETHE DØRUM og HILMA KARLSEN:

Janette Bruu, Welhavensgt. 10, Oslo.

CHRISTOFA BRUNDTLAND:

L. Hvidsten, Tyskesmuget, 28, Bergen.

HELGA LUNDEBY:

J. Lind, Verlegaten 21, Moss.

RUTH PEDERSEN og ESTHER PETERSEN:

Inkassosjef Th. Wessel, Nordstrand.

JENS FJELD:

K. Aarmo, Ski st.

OLGA SCHULT (f. t. Norge):

Gerda Sivqvand, Rosenborggt. 1, Oslo.

ALFHILD BJERVA:

G. Bergh, Youngsgt. 1, Oslo.

SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN:

Th. Wessel, Nordstrand pr. Oslo

Alaska.

GUSTAV NYSETER:

Nyseter, Osen pr. Rena.

Finmarken.

DORTHEA KLEM:

Thora Finnerud, Danvik, Drammen.

KRISTIAN SKIPPERUD:

Anna Thøgersen, Teatergaten 1, Oslo.

MARTHA HAGA:

Jørgen Monsrud, Harestua.

LAPPEMISJONÆR A. VANGBERG:

G. Iversen, postboks 32, Sarpsborg.

Argentina:

BERGER N. JOHNSEN:

H. H. Sønstebo, Otterholdt pr. Bø, Telemark.

SIGURD GRØNVOLD:

Johan O. Johnsen, Slønnestad.

ERLING ANDRESEN:

Rolf Andresen, «Fredly», Haslum, pr. Oslo.

Bibelen.

På den liste over «de hundrede beste bøker, som blev arrangert av Sir John Lubback, stod Bibelen øverst. Det er også velkjent at Sir Walter Scott på sitt dødsleie bad sin venn Lockhart om å lese for sig. Vennen så sig om blant de tyve tusen bind, som dannet Scotts kostbare bibliotek, og spurte:

— Hvilken bok skal jeg lese?

— Behøver du å spørre, sa Sir Walter, der er bare en bok.

Og Lockhart leste av den ene bok — Bibelen — det evige livs ord.

Fra S. b.

En læges ord.

En kjent engelsk sinnssykeløge uttalte en gang ved et stort lægemøte: «Som sinnssykeløge og som en mann, der hele mitt liv har beskjeftiget mig med sinnets lidelser, vil jeg gjerne fremsette som min mening, at jeg utvilsomt vilde gi «den stadige, enfoldige bønn» første plassen blant de hygieniske midler, der motarbeider sjælelige forstyrrelser, nedtrykte sinnstilstande og alle de sørgelige følger av et forpint sinn.»

Vær tro mot dig selv

hvad enten du står overfor store eller små forhold! Hvis hvert

Afrika:

P. EVENSTAD:

Emma Hoel, Parkveien 6, Oslo.

TOMINE EVENSTAD:

Gartner M. Walde, Ibsensgt. 10, Bergen.

INGRID LØKKEN:

Inga Vinnes, Geelmuydenst. 3, Horten.

MARGIT HARALDSEN:

Lods Henrik Johansen, Løvenskioldvei, Lilleaker pr. Oslo.

HANSINE NESFOSSEN:

Constanse Nøstdal, Solheimsgate, 40, Bergen.

MARTHA KVALVAGNES:

Fru Anna Næsdal Sydnæssmug, Bergen.

MAXIMILIAN HANSEN:

Caspara Solvik, villa Fjordgata, Osnes pr. Heggdal.

K o n g o.

CHRISTIANSEN:

Ca.oline Christiansen, Misjonshuse Sprkedalen pr. Holmekollen.

India:

DAGMAR ENGSTRØM og ANNA JENSEN:

Ingvald Finnerud, Danvik, Drammen.

FRANCK DESMOND:

Gustav Larsen, Fossveien 12, Oslo.

HANS SVENDBERG:

Form. J. Karlsen, Haldens veivest, Tistedalen pr. Halden.

GUNHILD AABO:

Hans Berge, Kviteseid.

DAGMAR JACOBSEN:

Sverre Severinsen, Smittestramsveien 19, Drammen.

HILDA WERGEDAL:

Jens Jarnes, Passebøk p. o. Sandvæ, vær.

RACHEL EDVARDSEN:

Kontorist O. Langerud, Numedalsbanen, Kongsberg.

GUNHILD AABO:

Hans H. Berge, Kviteseid.

VALBORG FRANDSEN:

Bidrag kan sendes Misjons-Røsten

I MISJONS-RØSTEN:

ekspedisjon kan bestilles:

En aktuell bok:

VEKTER! HVOR LANGT

LIDER NATTEN?

Av Stefan Trøber.

Boken inneholder korte, vekke-

betraktninger, en gripende fortelling

om en ung pikes fall i synden

og andre småfortellinger.

Boken sendes portofritt mot

sendelse av kr. 0,95

AIDA MARGARETH,

en ypperlig barnebok, skrevet

av døde fru Seehuus. Boken les

også med utbytte av vokste-

Pris: 80 øre.

ER DU LYKKELIG?

Traktat passende til utdeling

ufrelste. Pris: kr. 1.50 for hund

Sendes mot forskudd eller post

krav. Beløpet kan også sende

i frimerker.

«Misjons-Røsten», post boks 5